

Sygn. akt XVI C 854/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 listopada 2015 roku

Sąd Rejonowy dla W. M.w W., Wydział XVI Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSR Ewa Suhecka - Bartnik

Protokolant: Anna Zembrowska- Stańczak

po rozpoznaniu w dniu 20 listopada 2015 r. w W.

na rozprawie

sprawy z powództwa B. L.

przeciwko miastu stołecznemu W.

o ustalenie wysokości aktualizacji opłaty rocznej za użytkowanie wieczyste

1. ustala, iż wysokość opłaty rocznej z tytułu udziału w wysokości 0, (...) (zero przecinek cztery tysiące sto trzydzieści dziewięć stutysięcznych) części w użytkowaniu wieczystym nieruchomości gruntowej położonej w miejscowości W. przy ul. (...), oznaczonej numerem ewidencyjnym (...) z obrębu (...) o powierzchni 934 (dziewięćset trzydzieści cztery) m⁽⁽²⁾⁾, dla którego w Sądzie Rejonowym dla W. M.w W. prowadzona jest księga wieczysta (...), które to prawo związane jest z prawem własności lokalu nr (...) znajdującym się w budynku przy ul. (...) w W., stanowi :

1) w pierwszym roku od aktualizacji, to jest w 2013 roku dwukrotność dotychczasowej opłaty rocznej - kwotę w wysokości (...),72 (jeden tysiąc osiemdziesiąt siedem i 72/100) złotych;

2) w drugim roku od aktualizacji, to jest w 2014 roku kwotę w wysokości (...),70 (jeden tysiąc dwieście pięćnaście i 70/100) złotych;

3) począwszy od trzeciego roku od aktualizacji, to jest od 01 stycznia 2015 roku kwotę (...),68 (jeden tysiąc trzysta czterdzieści trzy i 68/100) złotych;

2. oddała powództwo w pozostałym zakresie;

3. nie obciąża powódki B. L. kosztami procesu, koszty sądowe przypadające na nią przejmuje na rachunek Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego dla W. M.w W.;

4. ustala, iż koszty sądowe w niniejszym postępowaniu pozwane miasto stołeczne W. ponosi w 16,5 (szesnaście i pięć dziesiątych) % pozostawiając szczegółowe wyliczenie tych kosztów referendarzowi sądowemu.

(...)

Sygn. akt XVI C 854/14

UZASADNIENIE

We wniosku z dnia 27 grudnia 2012 roku, skierowanym do Samorządowego (...)w W. B. L. wniosła o ustalenie, że aktualizacja opłaty rocznej od 1 stycznia 2013 roku z tytułu wieczystego użytkowania nieruchomości gruntowej opisanej w księdze wieczystej KW nr (...), stanowiąca działkę o numerze ewidencyjnym (...) w obrębie (...) położonej w W. przy ul. (...) jest nieuzasadniona. Wskazała na niedogodności związane z korzystaniem z tej nieruchomości oraz na to, iż całość infrastruktury technicznej na niej W piśmie z dnia 14 maja 2014 roku złożonym w odpowiedzi na wezwanie do uzupełnienia braków formalnych pozwu powódka wartość przedmiotu sporu oznaczyła na kwotę 770,56 złotych stanowiącą różnicę między opłatą ustaloną w wypowiedzeniu m. st. W. na 1470,56 a deklarowaną przez nią opłatą w wysokości 700 złotych.

(wniosek zastępujący pozew . 35-37, pismo uzupełniające k. 33-34, pismo k. 40-41)

Orzeczeniem z dnia 31 października 2013 roku Samorządowe (...)w W. oddaliło złożony przez B. L. wniosek. (orzeczenie SKO k. 11-12)

W dniu 09 grudnia 2013 roku B. L. złożyła sprzeciw od powyższego orzeczenia Samorządowego (...) oddalającego jej wniosek o ustalenie, iż aktualizacja opłaty rocznej za użytkowanie wieczyste nieruchomości jest nieuzasadniona.

W odpowiedzi na pozew pozwany miasto stołeczne W. wniosło o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Wskazało, że wysokość opłaty rocznej, ostatnio aktualizowanej w 2004 roku, ustalona została od wartości nieruchomości, która od 2004 roku ciągle wzrastała.

W toku procesu strony podtrzymały dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

B. L. jest na podstawie umowy nabycia lokalu nr (...) w budynku usytuowanym przy ul. (...) w W. wraz z wprawami związanymi współużytkownikiem wieczystym w części 0,041390 gruntu o powierzchni 934 m², położonego w W. przy ul. (...), stanowiącego działkę ewidencyjną o numerze (...) z obrębu (...), objętej księgą wieczystą prowadzoną przez Sąd Rejonowy dla W. M.w W. o numerze (...). Właścicielem nieruchomości jest miasto stołeczne W..

(dowód: wypowiedzenie k. 15, pismo z dnia 28 kwietnia 2011 roku k. 56, ugoda k. 57, orzeczenie SKO z dnia 01 marca 2004 roku k. 58 okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o art. 229 k.p.c., zwana w dalszej części uzasadnienia (...))

Opłata roczna z tytułu użytkowania wieczystego tej nieruchomości do chwili jej wypowiedzenia z dniem 31 grudnia 2012 roku z mocy ugody z dnia 20 lutego 2004 roku wynosiła 13140 zł za całą nieruchomość, B. L. od chwili nabycia przez nią udziału w użytkowaniu wieczystym nieruchomości 09 grudnia 2010 roku wynosiło 543,86 złotych.

(dowód: wypowiedzenie k. 15, pismo z dnia 28 kwietnia 2011 roku k. 56, ugoda k. 57, orzeczenie SKO z dnia 01 marca 2004 roku k. 58)

W piśmie z dnia 3 grudnia 2012 roku zastępca Burmistrza D. M. m. st. W. P. B. i Zastępca Burmistrza D. M. m. st. W. Z. S. działający upoważnienia Prezydenta miasta stołecznego W., które zostało doręczone B. L. w dniu 10 grudnia 2012 roku, złożyli oświadczenie o wypowiedzeniu sporządzone w oparciu o operat szacunkowy z dnia 29 października 2012 roku, w którym wartość nieruchomości określono na kwotę 3.552.936 złotych, którym wypowiedziano ze skutkiem na dzień 31 grudnia 2012 roku wysokość dotychczasowej opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego (...) wobec zmiany wartości gruntu stanowiącej podstawę do jej ustalenia i oświadczone, iż od dnia 01 stycznia 2013 roku proponuje się na udział przysługujący B. L. wynoszący 0, (...) opłatę w wysokości 1470,56 zł, wskazując, iż wynika ona z tego, iż wartość 1m² przedmiotowej nieruchomości wynosi 3804 zł. Przy tym zgodnie z art. 77 ust. 2a ustawy o gospodarce nieruchomościami użytkownik wieczysty opłatę ustaloną w wypowiedzeniu wnosi :

- w 2013 roku w kwocie 1087,72 zł;

- w 2014 roku w kwocie 1279,14 zł;

- w 2015 roku i w latach następnych w kwocie 1470,56 zł.

Podano, iż opłata roczna płatna jest do dnia 31 marca każdego roku bez wezwania.

(dowód: wypowiedzenie k. 15-15v., zwrotne potwierdzenie odbioru k. 16, operat szacunkowy k. 17-29, uchwała Rady miasta stołecznego W. k. 72-81, statut D. M. M. st. W. k. 82, pełnomocnictwo k. 90-94, pełnomocnictwo k. 95-99)

Nieruchomość stanowiąca przedmiot współużytkowania wieczystego B. L. położona jest w W. dzielnicy M. na przy ul. (...). W latach 50-tych gdy powstał usytuowany na niej budynek była to okolica spokojna, położona niemal na obrzeżach miasta. Obecnie nieruchomość usytuowana jest w północno-centralnej bliższej Ś. części dzielnicy M., przy ruchliwej dwukierunkowej ulicy o dużym natężeniu ruchu z komunikacją autobusową, w sąsiedztwie w przewadze podobnej, to jest starej, przyulicznej zabudowy mieszkaniowej a także terenu przedszkola i dalej zabudowy osiedlowej i nowej wysokościowej. Działka jest w kształcie prostokąta z wyciętym narożem. Sposób zabudowy, w tym usytuowanie budynku zajmujące niemal cały front działki jak też istnienie dodatkowego wjazdu z piwnic budynku na wolnej części działki utrudnia, choć nie uniemożliwia, wjazd i korzystanie z nieruchomości. Nieruchomość zabudowana jest budynkiem murowanym czterokondygnacyjnym z lat 50-tych w zabudowie przyulicznej zwartej o konstrukcji tradycyjnej. W odległości około 30 m od przystanków komunikacji miejskiej z trzema liniami autobusowymi i w pobliżu lokalnych placówek handlowych – około 100 metrów, w tym od marketu (...). Około 700 metrów od niej jest park (...), w odległości dwóch przystanków autobusem znajdują się Ł. K.. W bezpośredniej okolicy brak jest uciążliwości innych niż duże natężenie ruchu sąsiadującej ulicy.

Wartość tej działki ujmowanej jako nieruchomość gruntowa niezabudowana, przy uwzględnieniu jej cech charakterystycznych, wynosiła według stanu i cen na dzień 31 grudnia 2012 roku 3246406 zł- to jest 3475,81 zł/m², a zatem w zakresie udziału B. L. – 1343679 zł.

(dowód: opinia pisemna biegłego w dziedzinie (...) k. 155- 163 z załącznikami k. 164, 165-183, odpowiedź na zarzuty – wyjaśnienia pisemne k. 212, wyjaśnienia ustne protokół rozprawy zapis obrazu i dźwięku od 00:16:27 do 00:43:55, zeznania świadków: M. S. k. 128-129 T. K. k. 129-130, zeznania powódki k. 130-131)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie cytowanych przy każdej wskazywanej okoliczności dowodów, które nie budziły wątpliwości Sądu i nie były co do zasady kwestionowane przez żadną ze stron.

Spór w niniejszej sprawie dotyczył wyłącznie kwestii wartości gruntu, którego powódka, co stanowiło okoliczność niesporną, jest współużytkownikiem wieczystym.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków M. S. (k. 128- 129) oraz T. K. (k. 129-130), jak również powódki (k.) którzy w zbieżny i zgodny sposób opisali Nieruchomość i jej uwarunkowania lokalizacyjne oraz infrastrukturę techniczną. Z zeznań tych osób wynika jednoznacznie, iż instalacja i modernizacja przyłączy dostarczających media – centralne ogrzewanie i ciepła woda - została dokonana w latach 90-tych, wcześniej wykonano podłączenie instalacji gazowej, a zatem miało to miejsce przed poprzednią aktualizacją wysokości opłaty, do której doszło w 2004 roku. Zgodnie z obowiązującą w postępowaniu cywilnym zasadą bezpośredniości przeprowadzania dowodów podstawy ustaleń faktycznych nie mógł stanowić operat prywatny sporządzony w 2014 roku na zlecenie Spółdzielni (...) dotyczący tej nieruchomości (k. 115-117).

Z tożsamyh względów Sąd nie mógł swoich ustaleń oprzeć na orzeczeniu SKO wydanym w sprawie z wniosku Spółdzielni (...) (k. 213-215).

W celu zatem ustalenia wartości (...) Sąd dopuścił na rozprawie w dniu 23 października 2014 roku dowód z opinii biegłego z zakresu wyceny nieruchomości. Sąd uznał, iż opinia biegłego A. R. z dnia 31 lipca 2015 roku z uwzględnieniem jego wyjaśnień pisemnych i ustnych złożonych na rozprawie w dniu 20 listopada 2015 roku (k.

155- 163 z załącznikami k. 164, 165-183, odpowiedź na zarzuty – wyjaśnienia pisemne k. 212, wyjaśnienia ustne protokół rozprawy zapis obrazu i dźwięku od 00:16:27 do 00:43:55) miała charakter zupełny i wyczerpujący, w jasny i precyzyjny sposób prezentując wycenę nieruchomości przy ul. (...), ustosunkowując się do wszelkich kwestii związanych z szacowaniem wartości przedmiotowej nieruchomości. Podkreślić należy, iż nie uszło tak uwadze Sądu, podobnie jak i powódki, iż w pierwotnej opinii w części poświęconej opisowi znalazły się dane dotyczące zupełnie innej nieruchomości niż wycenianej, jednak w wyjaśnieniach ustnych i pisemnych złożonych na rozprawie 20 listopada 2015 roku biegły w rzeczowy i logiczny sposób wyjaśnił zaistniałą pomyłkę przy komponowaniu operatu, mającą walor jedynie technicznej niedokładności przy przygotowywaniu dokumentu opinii i to jedynie w zakresie punktu 7.2 na jej stronie 7 i 8, co pozwalało uznać, iż ów mankament nie miał wpływu na wyliczenia i wnioski z niej wynikające nie podważając jej również jako wiarygodnego źródła dowodowego. Stwierdzić należy, iż przedmiotowa opinia sporządzona została zgodnie z zasadami regulującymi jej wykonanie zawartymi w obowiązujących przepisach prawa, w szczególności z § 28 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 września 2004 roku w sprawie wyceny nieruchomości i sporządzanie operatu szacunkowego. (Dz. U. 2004, Nr 207, poz. 2109), stanowiącym, iż na potrzeby ustalenia ceny nieruchomości gruntowej niezabudowanej oddawanej w użytkowanie wieczyste oraz aktualizacji opłat z tego tytułu określa się jej wartość jako przedmiotu prawa własności, stosując podejście porównawcze. Stosownie do treści ust. 2 tego przepisu przy określaniu wartości, o której mowa w ust. 1, stosuje się, z zastrzeżeniem § 27, ceny transakcyjne sprzedaży nieruchomości niezabudowanych jako przedmiotu prawa własności. Z mocy zaś ust. 4 przy określaniu wartości nieruchomości gruntowej zabudowanej dla aktualizacji opłat z tytułu użytkowania wieczystego stosuje się przepisy ust. 1 i 2. Na podstawie zaś § 28 ust. 5 cytowanego rozporządzenia Wartości nieruchomości, o których mowa w ust. 1-4, określa się według stanu nieruchomości i cen na dzień oddania nieruchomości w użytkowanie wieczyste albo według stanu nieruchomości i cen na dzień aktualizacji opłat z tytułu użytkowania wieczystego. Zatem Sąd uznał, że biegły prawidłowo ustalił wartość nieruchomości przyjmując jako podstawę wyceny wartość nieruchomości niezabudowanej stanowiącej przedmiot prawa własności, co czyniło zarzuty strony powodowej w tym zakresie pod adresem opinii biegłego niezasadnymi w całości.

Podkreślić należy, iż ostatecznie po złożeniu wyjaśnień ustnych biegłego do opinii obie strony procesu oświadczyły, iż opinii tej nie kwestionują i nie zgłaszają jakichkolwiek dodatkowych wniosków dowodowych w tym zakresie, wnosząc o ustalenie wartości wycenianej w tym procesie nieruchomości na jej podstawie. Sąd nie widział przy tym podstaw by postępowanie dowodowe prowadzić w tym zakresie z urzędu.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jedynie w części zasługiwało na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazania wymaga, iż na rozprawie w dniu 20 listopada 2015 roku Sąd oddalił wniosek powódki o umorzenie postępowania. Stwierdzić bowiem należy, iż przy uwzględnieniu treści art. 355 § 1 k.p.c., Sąd nie mógł uznać, by zbędne było lub niedopuszczalne procedowanie w sprawie z uwagi na wydane w dniu 22 września 2015 roku przez Samorządowe (...)orzeczenie w sprawie (...) ustalające wysokość od dnia 1 stycznia 2013 roku opłaty od użytkowania wieczystego gruntu nieruchomości przy ul. (...) na kwotę 27457,96 zł, jako że wydane zostało ono na wniosek zupełnie innego podmiotu- Spółdzielni (...). Powódka tymczasem jest współużytkownikiem wieczystym tej nieruchomości, prawa swojego nie wywodząc od owej spółdzielni. W efekcie wypowiedzenie wysokości opłaty od użytkowania wieczystego i cała procedura aktualizacyjna mogła dotyczyć samodzielnie jej udziału w prawie użytkowania wieczystego (...).

Kwestię sporną w niniejszym procesie stanowiła wartość nieruchomości, będąca podstawą ustalenia opłaty rocznej za użytkowanie. Sama możliwość wypowiedzenia przez pozwanego opłaty w dotychczasowej wysokości oraz ustalenie nowej opłaty nie była bowiem przez stronę powodową kwestionowana.

Przechodząc do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy, wskazać należy, iż stosownie do przepisu art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz.U.2015.1774 -j.t.) za oddanie nieruchomości gruntowej w użytkowanie wieczyste pobiera się opłaty roczne.

Zgodnie z art. 72 ust. 1 tej ustawy opłaty z tytułu użytkowania wieczystego ustala się według stawki procentowej od ceny nieruchomości gruntowej określonej zgodnie z art. 67, tj. ceny ustalonej na podstawie wartości nieruchomości.

Jak natomiast stanowi przepis art. 72 ust. 3 pkt 4 tej ustawy, wysokość stawek procentowych opłat rocznych z tytułu użytkowania wieczystego jest uzależniona od określonego w umowie celu, na jaki nieruchomość gruntowa została oddana. Za nieruchomości gruntowe oddane na cele mieszkaniowe stawka ta wynosi 1 % ceny.

Zgodnie z przepisem art. 77 ust. 1 ustawy z 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami Wysokość opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości gruntowej, z zastrzeżeniem ust. 2 i 2a, podlega aktualizacji nie częściej niż raz na 3 lata, jeżeli wartość tej nieruchomości ulegnie zmianie. Zaktualizowaną opłatę roczną ustala się, przy zastosowaniu dotychczasowej stawki procentowej, od wartości nieruchomości określonej na dzień aktualizacji opłaty. Z mocy ust. 2 tego artykułu jeżeli wartość nieruchomości gruntowej na dzień aktualizacji opłaty rocznej byłaby niższa niż ustalona w drodze przetargu cena tej nieruchomości w dniu oddania jej w użytkowanie wieczyste, aktualizacji nie dokonuje się. W przypadku nieruchomości oddanych w użytkowanie wieczyste na cele mieszkaniowe przepis stosuje się w okresie 5 lat, licząc od dnia zawarcia umowy o oddanie nieruchomości w użytkowanie wieczyste.

Procedura dokonywania aktualizacji opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości została określona w przepisie art. 78 ust. 1 powołanej ustawy. Zgodnie z tym przepisem właściwy organ zamierzający zaktualizować opłatę roczną z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości gruntowej powinien wypowiedzieć na piśmie wysokość dotychczasowej opłaty, do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego, przesyłając równocześnie ofertę przyjęcia jej nowej wysokości. W wypowiedzeniu należy wskazać sposób obliczenia nowej wysokości opłaty i pouczyć użytkownika wieczystego o sposobie zakwestionowania wypowiedzenia. Do wypowiedzenia dołącza się informację o wartości nieruchomości, o której mowa w art. 77 ust. 3, oraz o miejscu, w którym można zapoznać się z operatem szacunkowym. Do doręczenia wypowiedzenia stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

Powyższe przesłanki wypowiedzenia zostały spełnione przez pozwanego. Powódka nie kwestionowała tego faktu, zarzucając jedynie, że operat szacunkowy stanowiący podstawę do ustalenia opłaty od użytkowania wieczystego w nowej wysokości od dnia 01 stycznia 2013 roku został sporządzony wadliwie i z tego powodu nie odzwierciedla faktycznej wartości nieruchomości.

W niniejszym procesie Sąd ustalił wysokość opłaty rocznej od użytkowania wieczystego mając na względzie, iż wartość (...) ujmowanej jako nieruchomość niezabudowana i wyceniana jako prawo własności wynosi na dzień 31 grudnia 2012 roku 3246406 zł- to jest 3475,81 zł/m², a zatem w zakresie udziału B. L. wynoszącego 0, (...)– 1343679 zł, jak wskazano w części poświęconej ustaleniom faktycznym.

W związku z brzmieniem cytowanego wyżej art. 72 cytowanej ustawy wysokość opłaty rocznej należna od B. L. za przysługujący jej udział w użytkowaniu wieczystym (...) wynosi 1% z (...), co dało kwotę 1343,68 zł. Taką też opłatę Sąd przyjął za podstawę uzasadnianego wyroku jednocześnie z mocy art. 77 ust. 2a ustawy o gospodarce nieruchomościami ustalając, iż:

- 1) w pierwszym roku od aktualizacji, to jest w 2013 roku stanowić będzie dwukrotność dotychczasowej opłaty rocznej kwotę w wysokości (...),72 (jeden tysiąc osiemdziesiąt siedem i 72/100) złotych;
- 2) w drugim roku od aktualizacji, to jest w 2014 roku kwotę w wysokości (...),70 (jeden tysiąc dwieście piętnaście i 70/100) złotych;
- 3) począwszy od trzeciego roku od aktualizacji, to jest od 01 stycznia 2015 roku na kwotę (...),68 (jeden tysiąc czterdzieści trzy i 68/100) złotych.

Powyższe zadecydowało o oddaleniu powództwa w pozostałym zakresie, powódka bowiem wniosła o ustalenie wysokości opłaty na kwotę 700 zł.

Jednocześnie wskazania wymaga, iż na ustalenie wysokości opłaty od użytkowania wieczystego nie mogła mieć wpływu zła sytuacja materialna powódki. Podobnie bez wpływu na ustalenie wysokości opłaty był fakt dokonania nakładów na infrastrukturę techniczną nieruchomości i znajdującego się na niej budynku- zaopatrzenie i modernizacja przyłączy przesyłowych. Wskazać należy, iż jak wynika z zeznań świadków i powódki nakłady te dokonane były w latach 90-tych. Tymczasem poprzednia aktualizacja wysokości opłaty dokonana była w 2004 roku. W efekcie zgodnie z art. 77 ust. 4 ustawy o gospodarce nieruchomościami Sąd nie był władny nakładów tych uwzględnić przy wymiarze opłaty za użytkowanie wieczyste nieruchomości. Powódka nie wykazała przy tym, by nakłady te nie były uwzględnione przy aktualizacji z 2004 roku co wyłączało możliwość zastosowania art. 77 ust. 5 cytowanej ustawy, a niezależnie od tego nie udowodniła w jakiej kwocie konkretnie na jaką konkretnie infrastrukturę ona tych nakładów dokonała. Zważywszy jednocześnie, iż powódka stała się właścicielem lokalu w budynku przy ul. (...) i współużytkownikiem wieczystym nieruchomości w 2011 roku- prawo to nabyła od Spółdzielni (...), to w latach 90 tych nie miała statusu użytkownika wieczystego tej nieruchomości, a zatem nie przysługiwało jej prawo do zaliczenia nakładów przewidziane w art. 77 ust. 4 i 5 cytowanej ustawy.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w 1. i 2. punkcie wyroku.

W zakresie kosztów procesu Sąd mając na uwadze dyspozycję art. 100 k.p.c. zdanie pierwsze ustanawiającego zasadę proporcjonalnego rozdzielenia kosztów procesu ustalił, iż powódka przegrała niniejszy proces w 83,5 %, pozwany w 16,5 %. Uwzględniając, iż powódka poniosła koszty tego procesu w wysokości 39 zł tytułem opłaty zaś pozwany 180 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego (§ 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku o opłatach za czynności radców prawnych oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. 2013, nr 490 t. j.) i 500 zł zaliczki, powódka byłaby zobowiązana do zwrotu stronie pozwanej kwoty 592,85 zł. Jednocześnie uwzględniając niekorzystną sytuację finansową powódki, wynikającą ze znajdującego się w aktach sprawy oświadczenia o stanie rodzinnym i majątku (k. 136-137) oraz fakt, iż z chwilą uprawomocnienia się niniejszego wyroku będzie ona zobowiązana do uiszczenia brakującej części opłaty rocznej stanowiącej różnicę między opłatą ustaloną uzasadnianym wyrokiem a dotychczas wniesioną Sąd z powołaniem się na zasady słuszności na podstawie art. 102 k.p.c. odstąpił w punkcie 3. wyroku od obciążenia jej kosztami procesu, koszty sądowe przypadające na nią przejmując na rachunek Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla W. M. w W..

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. 2014. Nr (...) - t.j.) w zw. z art. 100 zdaniem pierwsze k.p.c. Sąd w punkcie 4. wyroku rozstrzygnął, iż koszty sądowe w niniejszym postępowaniu pozwany poniesie w 16,5 % pozostawiając szczegółowe ich wyliczenie referendarzowi sądowemu na zasadzie art. 108 § 1 zdanie drugie k.p.c.

(...)

Zarządzenie:(...)